

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 6PP/57/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114011233
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Fiala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2014:3114011233.1

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci proti odsúdenému I. C., nar. XX.XX.XXXX v Martine, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby llava, o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby llava, dňa 19. augusta 2014 samosudcom JUDr. Michalom Fialom takto

rozhodol:

Podľa § 415 odsek I Tr. poriadku v zmysle § 66 odsek 1 písmeno a), odsek 2 Tr. zákona sa návrh na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody odsúdeného I. C., nar. XX.XX.XXXX ako nedôvodný z a m i e t a.

odôvodnenie:

Dňa 15.07.2014 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného I. C. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, v ktorom uviedol, že spĺňa všetky podmienky podmiennečného prepustenia.

I. C. bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Martin zo dňa 27.02.2014, sp. zn. 3T 52/2013 pre pokračujúci prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 212 odsek 2 písmeno a) Tr. Zákona a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, za súčasného zrušenia výroku o treste z rozsudku Okresného súdu Martin, sp. zn. 23T 153/2012 zo dňa 25.06.2013, právoplatným dňa 04.09.2013. Predpokladaný koniec výkonu trestu po započítaní trestu má mať dňa 10.02.2015. Lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie odsúdenému plyní od 10.06.2014.

Z hodnotenia ÚVTOS a ÚVV llava zo dňa 22.07.2014 je zrejmé, že odsúdený vykonáva trest v strednom stupni stráženia a v diferenciacnej skupine „B“, na výkon trestu do tunajšieho ústavu bol premiestnený dňa 19.11.2013. Správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu je na požadovanej úrovni, nariadenia a príkazy plní bezodkladne. V kolektíve spoluodsúdených neboli zaznamenané konfliktné situácie. Počas výkonu trestu mu bola udelená 1-krát disciplinárna odmena, disciplinárny trestu mu nebol uložený. Pracovne je od 27.11.2013 zaradený na pracovisku ručného šitia obuvi, kde pridelenú prácu zvláda, normy plní. Zo strany personálu je dlhodobu hodnotený kladne, vykonáva činnosti aj nad rámec svojich povinností. Sociálny kontakt s vonkajším svetom udržiava formou pravidelnej korešpondencie a plánovaných návštev s družkou Emíliou R. s ktorou má jedno maloleté dieťa a zaujíma sa o dianie v rodine. V rámci individuálneho prístupu k odsúdenému riaditeľ konštatuje, že odsúdený sa snaží plniť svoje povinnosti zamerané na osvojenie a rešpektovanie základných spoločenských noriem, rozvoj a udržanie pracovných návykov a udržiavanie vzťahov s vonkajším prostredím. Stanovené ciele a úlohy programu zaobchádzania plní čiastočne. Podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania je u odsúdeného rizikový stupeň stredný a preto sa javí resocializačná prognóza ako menej priaznivá s prihliadnutím hlavne na opakované páchanie trestnej činnosti, dlhodobú nezamestnanosť. Postoj k trestnej činnosti má formálne kritický. V závere hodnotenia riaditeľ ústavu konštatuje, že odsúdený čiastočne preukazuje

splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a neodporúča podmiennečné prepustenie odsúdeného I. C. z výkonu trestu odňatia slobody.

Z odpisu registra trestov odsúdeného a zo skráteného výpisu klienta vyplynulo, že odsúdený bol doposiaľ 11-krát súdne trestaný prevažne pre majetkovú trestnú činnosť, vo výkone trestu bol 7-krát.

Odsúdený na verejnom zasadnutí zotrval na svojej žiadosti, priznal, že bol 4-krát vo výkone trestu, avšak predtým nemal deti a ženu a nevedel sa vpratať do kože. Má ženu a deti a jeho pohľad sa úplne zmenil, požiadal o šancu a súhlasil aj s probačným dohľadom.

Zástupca ÚVTOS a ÚVV Ilava na verejnom zasadnutí zotrval na písomnom hodnotení a dodal, že od jeho vypracovania nedošlo k žiadnym zmenám.

Prokurátor okresnej prokuratúry na verejnom zasadnutí, vzhľadom na negatívne hodnotenie ústavu ako aj trestnú minulosť odsúdeného, navrhol návrh odsúdeného zamietnuť.

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona môže súd odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody, ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Samosudca po oboznámení sa so spisovým materiálom, predovšetkým so žiadosťou odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, hodnotením ústavu, skráteným výpisom klienta, odpisom registra trestov, nariadenia výkonu trestu, trestným rozkazom Okresného súdu Martin zo dňa 27.02.2014, sp. zn. 3T 52/2013 zistil, že u odsúdeného je síce splnená formálna podmienka pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie žiadosti o podmiennečné prepustenie), avšak nebola u neho splnená podmienka materiálna. Na tomto základe preto dospel k záveru, že jeho návrh nebol s poukazom na § 66 odsek 1 Tr. zákona dôvodný. Z tohto ustanovenia vyplýva, že predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie troch podmienok, a to tých, že odsúdený vykonal už potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody, vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t.j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Citované ustanovenie vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia polepšenia odsúdeného, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov, s prihliadnutím na účel trestu. Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na to, v akom ústave vykonáva trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, je pravdou, že odsúdený XX.XX.XXXX C. (po započítaní výkonu trestu od 10.10.2013 do 15.03.2014 za súčasného zrušenia výroku o treste z rozsudku Okresného súdu Martin, sp. zn. 23T 153/2012 zo dňa 25.06.2013) už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu odňatia slobody.

Čo sa týka druhej zákonnej (materiálnej) podmienky, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, plnením svojich pracovných aj mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody, tak v danom prípade sa táto javila ako čiastočne splnená.

Splnená nebola dôsledne tretia z citovaných podmienok, ktorou bolo dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode t.j. neexistencia príliš veľkého rizika jeho recidívy. V prípade I. C. bolo, vzhľadom k jeho trestnej minulosti (dopúšťal sa prevažne majetkovej trestnej činnosti, pričom vykonával aj nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré zrejme nevedli k náprave) a resocializačnej prognóze, riziko recidívy príliš veľké. Z hodnotenia ústavu vyplynulo, že riziko sociálneho zlyhania je u odsúdeného hodnotené ako stredné, jeho resocializačná prognóza je hodnotená ako menej priaznivá, predovšetkým z dôvodu opakovaného páchania trestnej činnosti a dlhodobú nezamestnanosť. Ústav na výkon trestu neodporúčal jeho podmiennečné prepustenie.

Samosudca vzhľadom k týmto uvedeným skutočnostiam a taktiež s prihliadnutím na charakter spáchanej trestnej činnosti, pre ktorý vykonáva trest odňatia slobody, ako aj na ústav, v ktorom vykonáva uložený trest odňatia slobody, dospel k záveru, že u odsúdeného I. C. nebola daná dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život, vedenie ktorého, podľa názoru súdu, nebolo dostatočne preukázané.

Z uvedených dôvodov zamietol jeho návrh o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko nespĺňal dôsledne všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Sťažnosť má odkladný účinok.